WYDZIAŁ NAUK ŚCISŁYCH I TECHNICZNYCH

Symulacje Komputerowe

Sprawozdanie "Symulacja Monte Carlo"

Adam Talarczyk, Mateusz Wrzoł

1 Zadanie 1

Należy zmodyfikować kod dla aproksymacji stałej π , aby sprawdzić jak rozmiar próbki wpływa na błąd aproksymacji. Błąd aproksymacji obliczamy jako wartość bezwględną różnicy, pomiędzy aproksymacją π i wartością rzeczywistą π (3.14159265). Należy przygotować wykres [Rysunek 1].

Rysunek 1: Przykład wykresu

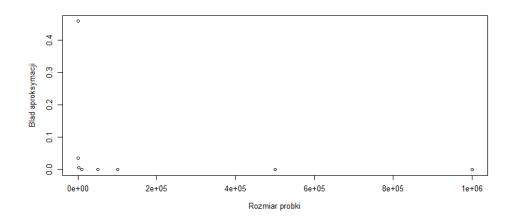
1.1 Rozwiązanie

Do uzyskania odpowiednich wyników konieczne było wyliczenie aproksymacji π dla wielu próbek. W zadaniu wykorzystano próbki z zakresu od 1 do 1000000. Dodatkowo, konieczne było kilkukrotne powtórzenie wykonywanej aproksymacji w celu uśrednienia otrzymanego przybliżenia π . W opisywanym przykładzie zastosowano 10 powtórzeń. Błąd aproksymacji został wyliczony jako różnica bezwzglęna pomiędzy zdefiniowaną stałą 3,14159265 oraz uzyskanym uśrednionym przybliżeniem. Wyniki zaprezentowane są w tablicy 1.

Próbka	Średnie przybliżenie π	Błąd aproksymacji
1	3,6	0,45840735
10	3,04	$0,\!10159265$
100	3,064	$0,\!07759265$
1000	3,124	$0,\!01759265$
10000	$3,\!13392$	$0,\!00767265$
100000	3,140084	$0,\!00150865$
1000000	$3{,}1409996$	$0,\!00059305$

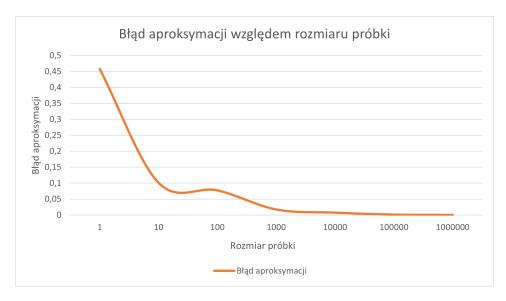
Tablica 1: Tablica z wynikami uzyskanymi w symulacji

Na podstawie powyższych danych wygenerowany został wykres za pomocą funkcji plot () (Rysunek 2).

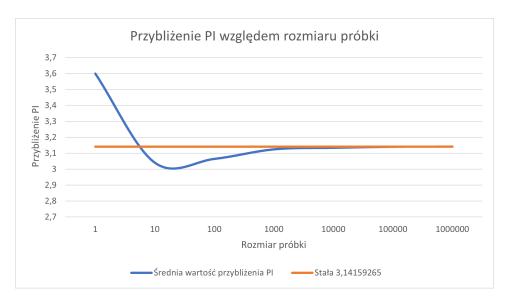

Rysunek 2: Wygenerowany wykres przedstawiający błąd aproksymacji względem rozmiaru próbki

Przedstawiony na rysunku 2 wykres jest mało czytelny, dlatego wyeksportowano dane do pliku o rozszerzeniu xlsx i na ich podstawie utworzono kolejne wykresy: Błąd aproksymacji względem rozmiaru próbki (Rysunek 3) oraz przybliżenie PI względem rozmiaru próbki z zaznaczoną wartością 3,14159265 (Rysunek 4).

Rysunek 3: Wykres przedstawiający błąd aproksymacji względem rozmiaru próbki

Rysunek 4: Wykres przedstawiający przybliżenie PI względem rozmiaru próbki, w porównaniu do wartości 3,14159265

Na podstawie przedstawionej symulacji można stwierdzić, że wielkość błędu aproksymacji zależy od wielkości próbki. Im większa próbka, tym mniejszy jest błąd aproksymacji, a przybliżenie liczby π jest bardziej dokładne.

1.2 Kod źródłowy

```
_1 \# Title
           : Monte\ Carlo\ Simulation
2 \# Objective:
_3 \# Created \ by: Adam \ Talarczyk, Mateusz Wrzol
4 # Created on: 16.04.2021
6 library ("xlsx")
7 source ('pi/avarage_difference.R')
9 calculate <- function(steps, sequences) {</pre>
    diff.vector <- NULL
    dataset <- data.frame()
12
    for (runs in steps)
14
      diff <- avarage difference (runs, sequences)
15
      dataset <- rbind (dataset, diff)
16
      diff.vector <- append(diff.vector, diff[1, 'diff'])
17
18
19
    export dataset (dataset)
```

```
draw_plot(steps, diff.vector)
21
22 }
23
24 export dataset <- function (dataset) {
    write.xlsx(dataset, file = "pi/export/data.xlsx",
     sheet Name="PI")
26 }
27
28 draw_plot <- function(steps, results) {
    plot(steps, results, xlab = 'Rozmiar probki', ylab = 'Blad
      aproksymacji', col = 'black')
30 }
31
sequence < -c(1,10,100,1000,10000,100000,100000)
33 calculate (sequence, 10)
```

Listing 1: Plik main.R- wywołanie głównej funkcji

```
_{1}\#\ Title : Avarage\ absolute\ difference
2 # Objective :
_3 \# Created \ by: Adam \ Talarczyk, Mateusz Wrzol
4 \# Created on: 10.04.2021
6 source ('pi/approximation.R')
s avarage difference <- function(runs, sequences = 100) {</pre>
    pi.vector <- NULL
    for (i in seq(1, sequences, by = 1)
10
12
      mc.pi <- approximation (runs)
      pi.vector <- append(pi.vector, mc.pi)</pre>
13
14
    avarage_pi <- mean(pi.vector, trim = 0, na.rm = FALSE)
16
17
    difference \leftarrow abs(3.14159265 - avarage_pi)
18
    dataset <- data.frame(
19
20
      step = runs,
      pi value = pi.vector,
21
      avg pi = avarage pi,
22
      diff = difference
23
    )
24
25 }
```

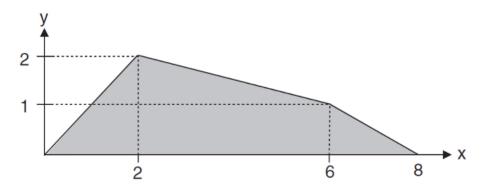
Listing 2: Plik avarage_difference.R- odpowiedzialny za wyliczanie błędu aproksymacji PI

```
egin{array}{lll} \# & Title & : PI & approximation \ 2 \# & Objective & : \ 3 \# & Created & by: & Adam & Talarczyk \,, & Mateusz & Wrzol \end{array}
```

Listing 3: Plik approximation. R- odpowiedzialny za obliczanie przybliżenia liczby π

2 Zadanie 2

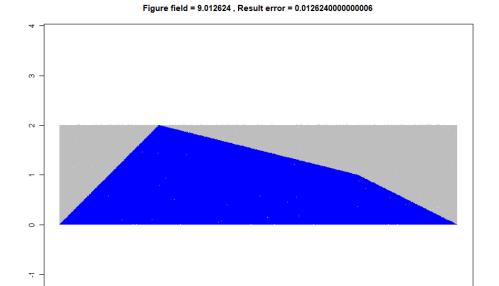
Zaprogramować symulację Monte Carlo (np. w języku R), która pozwoli obliczyć pole powierzchni szarego obszaru, przedstawionego na poniższym rysunku [Rysunek 5]. Obliczyć błąd uzyskanego wyniku.

Rysunek 5: Figura

2.1 Rozwiązanie

W celu uzyskania odpowiedniego wyniku, w pierwszej kolejności generowane są punkty dla współrzednych x (od 0 do 8) i y (od 0 do 2). Następnie sprawdzane jest, czy punkty znajdują się w przestrzeni odpowiedniej figury (z podziałem na mniejsze figury, takie jak prawy trójkąt, lewy trójkąt, środkowy trójkąt oraz środkowy prostokąt). Kolejnym krokiem jest połączenie wyników dla poszczególnych figur w jeden wielokąt z treści zadania. Dokładne pole figury zostało wyliczone jako suma poszczególnych elementów wielokąta, zastosowano działanie (2*2/2) + (1*4/2) + (1*2/2) + (1*4), którego wynik wynosi 9. Wynik symulacji to iloraz sumy punków w figurze i liczby wygenerowanych punktów, pomnożony przez pole badanego obszaru (2*8=16). Błąd uzyskanego wyniku został wyliczony jako wartość bezwzględna z różnicy uzyskanego wyniku i dokładnego pola figury. Na sam koniec wygenerowany został wykres przy użyciu funkcji plot () (Resunek 6).

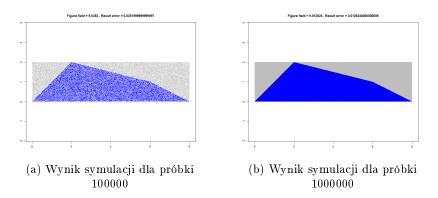
Rysunek 6: Figura utworzona przy użyciu funkcji plot
() dla próbki równej $1000000\,$

2

Wyniki dla poszczególnych próbek zamieszczone są w tablicy 2. Dodatkowo, wygenerowane wykresy przedstawione są na rysunku 7 w formie porównania względem wielkości próbki.

Próbka	Pole figury	Błąd
100000	9.0352	0.0351999999999999999999999999999999999999
1000000	9.012624	0.01262400000000006

Tablica 2: Tablica z wynikami uzyskanymi w symulacji

Rysunek 7: Porównanie wizualizacji figur pod względem wielkości próbki

Na podstawie przedstawionych wyników zauważyć można, że dokładność uzyskanego pola figury rośnie wraz ze zwiększeniem probki.

2.2 Kod źródłowy

```
_1 \,\#\,\,\, Title
              : Monte Carlo Simulation
2 \# Objective:
_3 \# Created \ by: Adam \ Talarczyk, Mateusz \ Wrzol
4 \# Created on: 15.04.2021
6 figure <- function (runs) {
    xs \leftarrow runif(runs, min = 0, max = 8)
    ys \leftarrow runif(runs, min = 0, max = 2)
    in.r triangle <- xs <= 2 & ys <= 2 & ys <= xs
10
    in.mid\_rect \ <- \ xs \ <= \ 6 \ \& \ xs \ >= \ 2 \ \& \ ys \ <= \ 1
    in.l triangle \langle -xs \rangle = 6 \&
12
      xs <= 8 &
13
14
      ys <= 1 \&
      ys <= (-0.5 * xs + 4)
15
    in.mid triangle \langle -xs \rangle = 2 \&
16
      xs <= 6 &
17
      ys >= 1 \&
18
      ys <= (-0.25 * xs + 2.5)
19
20
    in.all figures <- in.r triangle +
21
      in.mid rect +
22
      in.mid triangle +
23
      in.l triangle
2.4
25
    mc exact figure field <- (2 * 2 / 2) + (1 * 4 / 2) + (1 *
      (2 / 2) + (1 * 4)
    mc_figure_field <- (sum(in.all_figures) / runs) * 16
27
```

Listing 4: Plik figure. R- odpowiedzialny za obliczenie pola i wygenerowanie wykresu